

POSTANOWIENIE

Dnia 28 października 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Błaszczyk

w sprawie z wniosku **N.B.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

w dniu 28 października 2025 r.

kwestii przyjęcia wniosku skazanego o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym postanowieniem Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 17 marca 2025 r., sygn. akt II Akzw 174/25 utrzymującym w mocy postanowienie Sądu Okręgowego w Kielcach z dnia 5 lutego 2025 r., sygn. akt IV Kow 2152/24, na podstawie art. 545 § 3 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

1. odmówić przyjęcia wniosku wobec jego oczywistej bezzasadności;

2. zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz adwokata M.K.– Kancelaria Adwokacka w W., kwotę 885 zł i 60 gr (osiemset osiemdziesiąt pięć złotych i sześćdziesiąt groszy), w tym 23% podatku VAT, tytułem wynagrodzenia za sporządzenie opinii o braku podstaw do wniesienia wniosku o wznowienie postępowania w sprawie zakończonej postanowieniem Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 17 marca 2025 r., sygn. akt II AKzw 174/25.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 5 lutego 2025 r., sygn. akt IV Kow 2152/24, Sąd Okręgowy w Kielcach na podstawie art. 77 § 1 k.k., art. 79 § 1 k.k. w zw. z art. 78 § 2 k.k. i art. 161 § 1 k.k.w. odmówił skazanemu N.B. udzielenia warunkowego przedterminowego zwolnienia z odbycia reszty sumy kar zasadniczych 5 lat pozbawienia wolności orzeczonych m. in. za przestępstwa z art. 278 § 1 k.k. i art. 190 § 1 k.k.

W wyniku rozpoznania zażalenia skazanego Sąd Apelacyjny w Krakowie postanowieniem z dnia 17 marca 2025 r., sygn. akt II AKzw 174/25 utrzymał zaskarżone orzeczenie w mocy.

Pismem z dnia 26 marca 2025 r. skazany N.B. zwrócił się o wyznaczenie obrońcy z urzędu celem „sporządzenia i podpisania skargi nadzwyczajnej /skargi kasacyjnej lub innego środka zaskarżenia”.

Zarządzeniem z dnia 14 lipca 2025 r. wyznaczono skazanemu obrońcę z urzędu celem sporządzenia i podpisania wniosku o wznowienie postępowania ewentualnie sporządzenie opinii o braku podstaw do sporządzenia wniosku o wznowienie postępowania na wniosek.

W dniu 10 października 2025 r. do Sądu Najwyższego wpłynęła opinia obrońcy z urzędu – M.K. o braku podstaw do sporządzenia wniosku o wznowienie postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zgodnie z przepisem art. 545 § 3 k.p.k. sąd odmawia przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania, bez wzywania strony do usunięcia jego braków formalnych, jeżeli z treści wniosku wynika jego oczywista bezzasadność. Co istotne i co należy wyraźnie podkreślić to fakt, że w trybie art. 545 § 3 k.p.k. sąd nie rozpoznaje merytorycznie wniosku i nie bada także jego zasadności pod kątem ewentualnych podstaw wznowienia. Natomiast wniosek taki podlega kontroli o charakterze *quasi* formalnym, pod kątem hipotetycznej możliwości wznowienia (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 25 września 2015 r., II KO 49/15, OSNKW 2016, z. 1, poz. 5).

Odnosząc powyższe uwagi do realiów rozpoznawanej sprawy stwierdzić należy, że pismo skazanego N.B. nie zawiera argumentacji, która pozwoliłaby na ustalenie, że w sprawie miały miejsce okoliczności uzasadniające wznowienie

postępowania ujęte w przepisach art. 540 § 1 - 3 k.p.k. Należy przypomnieć, że wniosek o wznowienie postępowania prawomocnie zakończony może opierać się jedynie na konkretnie wskazanych przesłankach, wymienionych w art. 540 k.p.k., art. 540a k.p.k. i art. 540b k.p.k.

Podkreślić należy, że w sprawie o wznowienie postępowania nie dokonuje się na nowo oceny zebranych w toku procesu dowodów i poprawności przyjętych w oparciu o nie ustaleń faktycznych będących podstawą prawomocnego orzeczenia. Nie bada się w ramach tej procedury oceny zasadności rozstrzygnięć procedujących w sprawie sądów, tak jak to się czyni w ramach kontroli instancyjnej. Sąd w ramach postępowania wznowieniowego jest uprawniony zbadać tylko to, czy ujawniły się nowe fakty lub dowody, wykazujące znaczne prawdopodobieństwo błędności określonego orzeczenia (wyroku, czy postanowienia), a nie czynić ustalenia faktyczne na podstawie tych dowodów. Należy także podkreślić, że skazanemu został wyznaczony obrońca z urzędu w celu sporządzenia i podpisania opinii w zakresie ewentualnego wznowienia postępowania. Obrońca ten przedłożył opinię o braku podstaw do takiego wznowienia.

Wszystkie te okoliczności, oceniane w kontekście art. 545 § 3 k.p.k., przesądzają o oczywistej bezzasadności złożonego przez N.B. wniosku o wznowienie postępowania. W szczególności nie stwierdzono zaistnienia przesłanek do kwestionowania składu sądów orzekających w sprawie skazanego opisanej na wstępie (brak jest podstaw do uznania, że wystąpiły uchybienia wskazane w art. 439 § 1 k.p.k. – art. 542 § 3 k.p.k.).

Z tych też względów Sąd Najwyższy postanowił, jak w sentencji, a nadto rozstrzygnął o opłacie na rzecz obrońcy z urzędu za podjęte czynności procesowe - na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze (Dz. U. z 2024 r. poz. 1564) w zw. z § 2 pkt 1 i § 17 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 14 maja 2024 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. z 2024 r. poz. 763 ze zm.).

[WB]

[r.g.]

